

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.162 van 8 juni 1998
in de zaak A. 48.371/IX-210.**

In zake : Bertrand CLAUS,
wonende te AALTER,
Lentakkerstraat 6c

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Bertrand CLAUS
op 24 september 1992 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van het koninklijk besluit van 10 april 1992
tot coördinatie van wettelijke bepalingen inzake in-
komstenbelastingen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 21 november 1995
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 24 april 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Inspecteur J. DE VLEESCHOUWCER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Artikel 41, § 1, van de wet van 7 december 1988 houdende hervorming van de inkomstenbelasting en wijziging van de met het zegel gelijkgestelde taksen, zoals gewijzigd bij artikel 331 van de wet van 22 december 1989, bepaalt :

"§ 1. De Koning coördineert, bij in Ministerraad overlegd besluit, het Wetboek van de inkomstenbelastingen van 26 februari 1964 en het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen van 23 november 1965 met de bepalingen die ze uitdrukkelijk of impliciet gewijzigd zullen hebben op het ogenblik van deze coördinatie, alsook met de andere desbetreffende wetsbepalingen.

Daartoe kan de Koning, zonder de te coördineren bepalingen inhoudelijk te wijzigen en met eerbiediging van de principes ervan :

1° de vorm, inzonderheid de zinsbouw en de woordkeuze, de voorstelling, de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen wijzigen, teneinde de teksten te vereenvoudigen en te harmoniseren en de duidelijkheid ervan te verhogen;

2° de desbetreffende bepalingen opstellen op grond van de te coördineren bepalingen;

3° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen met de nieuwe nummering en met de bestaande wetgeving overeenbrengen;

4° de bestaande bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en van het Wetboek van de met de

inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen aanpassen ten einde in de bepalingen die de Staat en de openbare staatsinstellingen betreffen, in voorkomend geval ook uitdrukkelijk de Gewesten, de Gemeenschappen en de openbare instellingen van de Gewesten en de Gemeenschappen te bedoelen.

Bij de Wetgevende Kamers zal onmiddellijk een ontwerp van wet worden ingediend ter bekrachtiging van het koninklijk besluit tot coördinatie.

De coördinatie zal pas uitwerking hebben met ingang van de datum die in de bekrachtigingswet zal worden bepaald.

De coördinatie zal de volgende benaming dragen : 'Wetboek van de inkomstenbelastingen', gevolgd door het jaartal waarin de bekrachtigingswet in werking zal treden'.

1.2. Op grond van het bovenvermelde artikel 41, § 1, van de wet van 7 december 1988 wordt op 10 april 1992 het koninklijk besluit "tot coördinatie van wettelijke bepalingen inzake inkomstenbelastingen" genomen.

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 juli 1992.

1.3. Het enig artikel van de wet van 12 juni 1992 tot bekrachtiging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd op 10 april 1992, luidt als volgt :

"Het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 10 april 1992, wordt bekrachtigd.

Het is van toepassing met ingang van het aanslagjaar 1992".

Die wet wordt eveneens in het Belgisch Staatsblad van 30 juli 1992 bekendgemaakt.

1.4. De eigenlijke gecoördineerde tekst die bekrachtigd werd door de wet van 12 juni 1992, en de tabel en de tabellen gevoegd bij het koninklijk besluit van 10 april 1992, worden bekendgemaakt in het bijvoegsel van het Belgisch Staatsblad van 30 juli 1992.

1.5. Bij aangetekende brief van 24 september 1992 vordert Bertrand CLAUS bij de Raad van State de nietigverklaring van het bovenvermelde koninklijk besluit van 10 april 1992 tot coördinatie van wettelijke bepalingen inzake inkomstenbelastingen.

1.6. Bij verzoekschrift van 28 januari 1993 stelt Bertrand CLAUS bij het Arbitragehof een beroep in tot nietigverklaring van de wet van 12 juni 1992 tot bekrachtiging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992.

Dat beroep wordt door het Arbitragehof verworpen bij arrest nr. 31/93 van 1 april 1993.

1.7. De beroepen die door andere verzoekers bij het Arbitragehof werden ingesteld tegen de wet van 12 juni 1992 werden verworpen bij arresten nr. 58/93 van 14 juli 1993 en nr. 81/93 van 1 december 1993;

2. Over de bevoegdheid van de Raad van State.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opmerkt dat het bestreden koninklijk besluit werd bekrachtigd door de wet van 12 juni 1992; dat zij hieruit afleidt dat de Raad van State onbevoegd is om kennis te nemen van het beroep nu de Raad van State geen kennis kan nemen van akten die uitgaan van de wetgevende macht of van akten van administratieve overheden die door het Parlement werden goedgekeurd of bekrachtigd;

2.2. Overwegende dat verzoeker vooreerst replieert dat het koninklijk besluit van 10 april 1992 niet binnen een maand na dagtekening in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt zoals voorgeschreven door artikel 5 van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken,

bekendmaken en in werking treden van wetten en verordeningen; dat hij vervolgens stelt dat de wetgever door de bekrachtiging aan diegenen op wie de bepalingen van dat koninklijk besluit van toepassing zijn een jurisdictionele waarborg heeft ontnomen, waardoor zij zonder objectieve verantwoording ongelijk worden behandeld; dat hij aanvoert dat in casu een koninklijk besluit wordt aangevochten en geen akte van de wetgevende macht, en dat een koninklijk besluit genomen op grond van een wet op bijzondere of buitengewone machten door een annulatieberoep bij de Raad van State kan worden bestreden;

2.3.1. Overwegende dat artikel 14, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de Raad slechts bevoegdheid toekent om uitspraak te doen over de beroepen tot nietigverklaring "ingesteld tegen akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden of tegen de administratieve beslissingen in betwiste zaken"; dat de bekrachtiging door de wetgever van een handeling uitgaande van de uitvoerende macht tot gevolg heeft dat die handeling wordt gelijkgesteld met een wet, zodat die handeling niet langer voor annulatieberoep bij de Raad van State vatbaar is;

2.3.2. Overwegende dat het bestreden besluit werd bekrachtigd door het enig artikel van de wet van 12 juni 1992 tot bekrachtiging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen, gecoördineerd op 10 april 1992; dat hieruit volgt dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van het beroep; dat eventuele onregelmatigheden waardoor het bestreden besluit zou zijn aangetast niets afdoen aan de onbevoegdheid van de Raad van State om kennis te nemen van een beroep ertegen; dat de Raad van State onbevoegd is om zelf de grondwettigheid of regelmatigheid van de wet waardoor het bestreden besluit wordt bekrachtigd, te toetsen; dat verzoeker voor het eerst ter terechtzitting vraagt dat een prejudiciële

vraag aan het Arbitragehof zou worden gesteld betreffende de conformiteit van die wet met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat verzoeker die vraag reeds binnen het raam van zijn repliek op de door de verwerende partij geformuleerde exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State in zijn memorie van antwoord had kunnen opwerpen; dat het in strijd zou zijn met een behoorlijk procesverloop en met de eerbiediging van de rechten van de verdediging dat in dat geval nog een prejudiciële vraag ter terechtzitting zou kunnen worden geformuleerd; dat de Raad van State geen reden ziet om zulk een vraag ambtshalve te stellen;

2.3.3. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het beroep moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht juni 1900 achtennegentig, door
de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.